

“সত্যতাৰ শক্তি”

সৰ্ব শক্তিমান পিতাই আজি বিশেষ দুই সন্মাক চাই আছেহঁক। এটা হৈছে ৰাজসন্ম আনটো ঈশ্বৰীয় সন্ম। দুয়োটা সন্মৰ এতিয়া সংগমত বিশেষ পাৰ্ট চলি আছে। ৰাজসন্ম আস্থিৰতাত আছে। ঈশ্বৰীয় সন্ম সদায় অচল অবিনাশী হয়। ঈশ্বৰীয় সন্মাক সত্যতাৰ শক্তি বুলি কোৱা হয় কিয়নো দিওঁতা সত্য পিতা, সত্য শিক্ষক, সংগুৰু হয় সেয়েহে সত্যতাৰ শক্তি সদায় শ্ৰেষ্ঠ হয়। সত্যতাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা সত্যযুগ, সত্যখণ্ডস্থাপনাকৰি আছে। সত্য অৰ্থাৎ অবিনাশীও হয়। সত্যতাৰ শক্তি দ্বাৰা অবিনাশী সম্পত্তি, অবিনাশী পদ প্ৰাপ্ত কৰোঁতা শিক্ষা, অবিনাশী বৰদান প্ৰাপ্ত কৰিছা। এই প্ৰাপ্তিৰ পৰা কোনেও বঞ্চিত কৰিব নোৱাৰে। সত্যতাৰ শক্তিৰে সমগ্ৰ বিশ্ব তোমালোক সত্যতাৰ, শক্তিধাৰীসকলৰ ভক্তিমাৰ্গৰ আদিৰ পৰা অন্তলৈকে অবিনাশী গায়ন আৰু পূজন কৰি আছে অৰ্থাৎ গায়ন পূজনো অবিনাশী সংগৈ যায়। সং অৰ্থাৎ সত্য। তেন্তে সকলোতকৈ প্ৰথমে কি জানিলা? নিজে নিজকে সং আত্মা বুলি জানিলা। সং পিতাৰ সত্য পৰিচয় জানিলা। এই সত্য পৰিচয়েৰে সত্য জ্ঞানেৰে সত্যতাৰ শক্তি স্বতঃ সত্য হৈয়ে যায়। সত্যতাৰ শক্তি দ্বাৰা অসত্য ৰূপী অন্ধকাৰ, অজ্ঞান ৰূপী অন্ধকাৰ স্বতঃ সমাপ্ত হৈ যায়। অজ্ঞান সদায় অসত্য হয়। জ্ঞান সং হয়, সত্য হয় সেয়েহে ভক্তসকলে পিতাৰ মহিমাতো কৈছে “সত্যম শিৱম সুন্দৰম”। সত্যতাৰ শক্তিয়ে সহজেই প্ৰকৃতিজিৎ, মায়াজিৎ কৰি তোলে। এতিয়া নিজে নিজকে সোধা যদি সত্য পিতাৰ সন্তান হোৱা তেন্তে সত্যতাৰ শক্তি কিমানলৈকে ধাৰণ কৰিছা?

সত্যতাৰ শক্তিৰ চিন হ’ল তেওঁ সদায় নিৰ্ভয় হ’ব। যিদৰে মুৰুলীত শুনিছা - “সত্যত থাকিলে নাচি থাকিব” অৰ্থাৎ সত্যতাৰ শক্তি থকাজন সদায় বেফিকৰ (নিচিন্ত) বাদস্বাহ হোৱাৰ কাৰণে, নিৰ্ভয় হোৱাৰ কাৰণে সদায় আনন্দত নাচি থাকিব। য’ত ভয় আছে, চিন্তা আছে ত’ত আনন্দত নাচিব নোৱাৰে। নিজৰ দুৰ্বলতাবোৰৰো চিন্তা হয়। নিজৰ সংস্কাৰ বা সংকল্প দুৰ্বল হ’লে তেতিয়া সত্য মাৰ্গ হোৱাৰ কাৰণে মনত নিজৰ দুৰ্বলতাৰ চিন্তন নিশ্চয় চলে। দুৰ্বলতাই মনৰ স্থিতি নিশ্চয় অস্থিৰ কৰি তোলে। নিজক যিমনেই লুকুৱাবলৈ চেষ্টা নকৰক বা আৰ্টিফিচিয়েল (কৃত্ৰিম) অল্পকালৰ সময় অনুসৰি, পৰিস্থিতি অনুসৰি বাহিৰৰ পৰা হাঁহি নেদেখুওৱাক কিন্তু সত্যতাৰ শক্তিয়ে নিজক নিশ্চয় উপলব্ধি কৰায়। পিতাৰ পৰা আৰু নিজৰ পৰা লুকাই থাকিব নোৱাৰে। আনৰ পৰা লুকাব পাৰে। অমনোযোগিতাৰ কাৰণেই হওক নিজেই নিজকে কেতিয়াবা-কেতিয়াবা উপলব্ধি হোৱা সন্মুখ চলাই ল’ব তথাপিও সত্যতাৰ শক্তিয়ে মনত বেমেজালিৰ ৰূপত, উদাসীনতাৰ ৰূপত, ব্যৰ্থ সংকল্পৰ ৰূপত নিশ্চয় আনিব কিয়নো সত্যতাৰ আগত অসত্য তিৰ্ণি থাকিব নোৱাৰে। যিদৰে ভক্তি মাৰ্গত চিত্ৰ দেখুওৱা হৈছে - সাগৰৰ মাজত সাপৰ ওপৰত নাচি আছে। হওতে সাপে হয় কিন্তু সত্যতাৰ শক্তিৰে সাপো নচাৰ মঞ্চ হৈ যায়। যেনেকুৱাই ভয়ানক পৰিস্থিতি নহওঁক, মায়াক ভয়ানক ৰূপ নহওঁক, সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত অহাসকলে দুখ-কষ্ট নিদিয়ক, বায়ুমণ্ডল যিমনেই বিষাক্ত নহওঁক কিন্তু সত্যতাৰ শক্তি থকাজনে এই সকলোবোৰক আনন্দত নচাৰ মঞ্চ বনাই দিয়ে। তেন্তে এই চিত্ৰ কাৰ হয়? তোমালোক সকলোৰে নহয় জানো। সকলো কৃষ্ণ হ’বলৈ গৈ আছে। ইয়াতে হাত উঠোৱা নহয় জানো। ৰামৰ চৰিত্ৰত এনেকুৱা কথা নাই। তেওঁৰ এতিয়াই বিয়োগ, এতিয়াই আনন্দ হয়। গতিকে কৃষ্ণ হ’বলৈ যোৱা আত্মাসকলে এনেকুৱা স্থিতি ৰূপী মঞ্চত সদায় নাচি থাকে। কোনো প্ৰকৃতি বা মায়াক বা ব্যক্তি, বৈভৱে তেওঁলোকক লৰাব নোৱাৰে। মায়াকেই নিজৰ মঞ্চ বা শয়্যাক বনাই দিব। এই চিত্ৰও দেখিছা নহয়। সাপক শয়্যাক বনাই দিলে অৰ্থাৎ বিজয়ী হৈ গ’ল। গতিকে সত্যতাৰ শক্তিৰ চিন “সত্যত থাকিলে নাচি থাকিব”, এয়া তাৰে চিত্ৰ। সত্যতাৰ শক্তি থকাসকল কেতিয়াও ডুবিব নোৱাৰে। সত্যতাৰ নাৱে দুৰ্লি থকাৰ খেল কৰিব পাৰে কিন্তু ডুবিব নোৱাৰে। দুৰ্লি থকাতোও খেল যেন অনুভৱ কৰিব। আজিকালি খেলো জানি-বুজি এনেকৈ বনায় যাতে ওপৰৰ পৰা তললৈ লৰচৰ কৰি থাকে। পৰিব লাগে তললৈ কিন্তু খেল হোৱাৰ বাবে বিজয়ী অনুভৱ কৰে যিমনেই অস্থিৰতা হওঁক কিন্তু খেল কৰোঁতাজনে এনেকৈ বুজিব যে মই বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিলোঁ। এনেকৈ সত্যতাৰ শক্তি অৰ্থাৎ বিজয়ী হোৱাৰ বৰদানী বুলি নিজকে ভাবানে? নিজৰ বিজয়ী স্বৰূপ সদায় অনুভৱ কৰানে? যদি এতিয়াও কিবা অস্থিৰতা আছে, ভয় আছে, তেন্তে সত্যৰ লগত অসত্য এতিয়াও বাকী আছে সেয়েহে অস্থিৰতাত আনি আছে। তেন্তে পৰীক্ষা কৰা - সংকল্প, দৃষ্টি, বৃত্তি, বাণী আৰু সম্বন্ধ-সম্পৰ্কত সত্যতাৰ শক্তি অচল হয়নে? অম্মা - আজি মিলন উদযাপন কৰোঁতা বহুত আছে সেয়েহে এই সত্যতাৰ শক্তিৰ ওপৰত, ব্ৰাহ্মণ জীৱনত কিদৰে বিশেষত্ব সম্পন্ন হৈ চলিব পাৰে ইয়াৰ বিস্তাৰ পিছত শুনাম। বুজিলা?

ডবল বিদেশী সন্তানসকলে বৰদিন উদযাপন কৰিলে যে আজিও বৰদিন হয়? ব্ৰাহ্মণসন্তানসকলৰ বাবে সংগমযুগেই

উদযাপনৰ যুগ হয়। গতিকে সদায় নাচা, গোৱা, আনন্দ কৰা। কল্পৰ হিচাপত সংগমযুগ কেইটি মান দিন নহয় জানো সেইকাৰণে সংগমযুগৰ প্ৰতিটো দিন ডাঙৰ হয়। অচ্ছা!

সকলো সত্যতাৰ শক্তি স্বৰূপ, সত্য পিতাৰ দ্বাৰা সত্য বৰদান বা সম্পত্তি প্ৰাপ্ত কৰোঁতা, সদায় সত্যতাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা বিজয়ী আত্মাসকলক, সদায় প্ৰকৃতিজিৎ, মায়াজিৎ, আনন্দত নাচোঁতা, এনেকুৱা সত্য সন্তানসকলক সত্য পিতা, শিক্ষক আৰু সদগুৰুৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদী চন্দ্ৰমণি জীয়ে বাপদাদাৰ পৰা চুটি লৈ পঞ্জাৱলৈ গৈ আছে:-

সকলো পঞ্জাৱ নিবাসী তথা মধুবন নিবাসী সন্তানসকলক স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ হওঁক। সকলো সন্তান সদায়েই বেফিকৰ (নিচিন্ত) বাদশ্বাহ হৈ আছে। কিয়? যোগযুক্ত সন্তানসকল সদায় ছত্ৰছায়াৰ ভিতৰত থাকে। যোগী সন্তানসকল পঞ্জাৱত নাথাকে কিন্তু বাপদাদাৰ ছত্ৰছায়াৰ ভিতৰত থাকে। পঞ্জাৱত থাকক বা য'তেই নাথাকক ছত্ৰছায়াৰ ভিতৰত থকা সন্তানসকল সদায় নিৰাপদে থাকে। যদি অস্থিৰ হয় তেন্তে কিবা নহয় কিবা আঘাত লাগি যায়। কিন্তু অচল হৈ থাকিলে তেতিয়া আঘাত পাবলগীয়া স্থানত থাকিলেও চুলি এডালৰ সমানো ক্ষতি হ'ব নোৱাৰে সেয়েহে বাদাদাৰ হাত আছে, সংগ আছে, তেন্তে বেফিকৰ বাদশ্বাহ হৈ থকা আৰু এনেকুৱা অশান্ত বাতাবৰণত খুব শান্তিৰ কিৰণ বিয়পোৱা। নিৰাশাবাদী সকলক ঈশ্বৰীয় সহায়ৰ আশা দিয়া। অস্থিৰ হোৱা সকলক অবিনাশী সহায়ৰ স্মৃতি দি অচল কৰো তোলা। এইটো সেৱাই পঞ্জাৱবাসীয়ে বিশেষ ভাৱে কৰিব লাগিব। আগতেও কৈছিলো যে পঞ্জাৱবাসীৰ নাম উজ্জ্বল কৰাৰো ভাল সুযোগো আছে। চাৰিওফালে আৰু কোনো সহায় দৃষ্টিগোচৰ হোৱা নাই। এনেকুৱা সময়ত অনুভৱ কৰক যে অন্তৰক আৰাম দিওতা, অন্তৰক শান্তিৰ সহায় দিওতা এওঁলোকেই সেই শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল। অশান্তিৰ সময়ত শান্তিৰ মহত্ব থাকে সেয়েহে এনেকুৱা সময়ত এইটো অনুভৱ কৰোৱা, এয়াই প্ৰত্যক্ষতাৰ এক নিমিত্ত আধাৰ হৈ যায়। গতিকে পঞ্জাৱবাসীয়ে ভয় কৰিব নালাগে তাৰ পৰিৱৰ্তে এনেকুৱা সময়ত তেওঁলোকে অনুভৱ কৰক যে আন সকলো হৈছে ভয় খুৱাওতা কিন্তু এওঁলোক সহায় কৰোঁতা হয়, এনেকুৱা কোনো মিটিং কৰি প্লেন বনোৱা যিসকল অশান্ত আত্মা আছে তেওঁলোকৰ সংগঠনলৈ গৈ শান্তিৰ অনুভৱ কৰোৱা। এজন দুজনকো যদি শান্তিৰ অনুভূতি কৰোৱা তেন্তে এজন দুজনৰ পৰা লহৰ বিয়পি যাব আৰু আৰাজ শক্তিশালী হৈ যাব। মিটিং কৰি আছা বহুত ভাল, সাহসী হোৱা, উৎসাহী হোৱা আৰু সদায়েই প্ৰতিটো কাৰ্যত সহযোগী, স্নেহী হৈ লগত আছে আৰু সদায় থাকিব। পঞ্জাৱৰ নম্বৰ পিছত নাই, আগত আছে। পঞ্জাৱ 'সিংহক' কোৱা হয়, সিংহ পিছত নাথাকে, আগত থাকে। যিয়েই প্ৰ'গ্ৰেম পোৱা তাত "হয় হয়" কৰিবা তেতিয়া অসম্ভৱো সম্ভৱ হৈ যাব। অচ্ছা সকলো সন্তানৰ সৈতে মিলন উদযাপন কৰাৰ পাছত 5.30 বজাত পুৱা বাপদাদাই সংগুৰুবাৰৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰিলে।

চাৰিওফালৰ সঁচা সত্য পিতা, সত্য শিক্ষক, সংগুৰুৰ অতি সমীপ, স্নেহী সদায় সংগী সন্তানসকলক সংগুৰুবাৰৰ দিনা বহুত-বহুত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ হওঁক। আজি সংগুৰুবাৰৰ দিনা বাপদাদাই সকলোকে সদায় সফলতা স্বৰূপ হৈ থাকা, সদায় সাহস উৎসাহ-উদ্দীপনাত থাকা, সদায় পিতাৰ চত্ৰছায়াৰ ভিতৰত নিৰাপদে থাকা, সদায় এক বল এক ভৰসাত স্থিত হৈ সাক্ষী হৈ সকলো দৃশ্য দেখিও হৰ্ষিত হৈ থাকা, এয়া বিশেষ স্নেহভৰা বৰদান দি আছে। এই বৰদানবোৰক সদায় স্মৃতিত ৰাখি সমৰ্থ হৈ থাকা, সদায় যাতে এইটো স্মৃতি থাকে আৰু সদায় স্মৃতিত থাকা। অচ্ছা- সকলোলৈ সুপ্ৰভাত আৰু সদায় প্ৰত্যেক দিনৰ শুভেচ্ছা। অচ্ছা!

বিশেষ নিৰ্বাচিত অব্যক্ত মহাবাক্য - স্মৃতিক জ্বালাস্বৰূপ কৰি তোলা

পিতাৰ সমান পাপ কাটেশ্বৰ বা পাপ হৰ্তা তেতিয়া হ'ব পাৰিবা, যেতিয়া তোমালোকৰ স্মৃতি জ্বালাস্বৰূপ হ'ব। এনেকুৱা স্মৃতিয়েহে তোমালোকৰ দিব্য দৰ্শনীয় মূৰ্তক প্ৰত্যক্ষ কৰিব। ইয়াৰ কাৰণে কোনো সময়তে যাতে সাধাৰণ স্মৃতি নাথাকে। সদায় জ্বালাস্বৰূপ, শক্তিস্বৰূপ স্মৃতিত থাকা। স্নেহৰ লগতে শক্তি ৰূপ কস্মাইণ্ড (যুক্ত) হওক।

বৰ্তমান সময় সংগঠিত ৰূপৰ জ্বালা স্বৰূপৰ আৱশ্যকতা আছে। জ্বালা স্বৰূপৰ স্মৃতিয়েহে শক্তিশালী বায়ুমণ্ডল বনাব আৰু নিৰ্বল আত্মাসকলক শক্তি সম্পন্ন কৰিব। সকলো বিঘ্ন সহজে সমাপ্ত হৈ যাব আৰু পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশৰ জ্বালা জ্বলিব।

যিদৰে সূৰ্যই বিশ্বক প্ৰকাশৰ আৰু অনেক বিনাশী প্ৰাপ্তিৰ অনুভূতি কৰায়। তেনেদৰে তোমালোক সন্তানসকলে নিজৰ মহান তপস্বী ৰূপৰ দ্বাৰা প্ৰাপ্তিৰ কিৰণৰ অনুভূতি কৰোৱা। ইয়াৰ কাৰণে প্ৰথমে জমাৰ হিচাপ বঢ়োৱা। যিদৰে সূৰ্যৰ কিৰণ

চাৰিওফালে বিয়পে সেইদৰে তোমালোক মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানৰ ষ্টেজত থকা তেতিয়া শক্তি আৰু বিশেষত্ব ৰূপী কিৰণ চাৰিওফালে বিয়পাৰ অনুভৱ কৰিব।

আলা স্বৰূপ হোৱাৰ মুখ্য আৰু সহজ পুৰুষাৰ্থ - সদায় যাতে এইটোৱে বুদ্ধিতথাকে যে এতিয়া ঘৰলৈ উভতি যাব লাগে আৰু সকলোকে লগত লৈ যাব লাগে। এইটো স্মৃতিৰে স্বতঃ সকলো সন্মত, প্ৰকৃতিৰ সকলো আকৰ্ষণৰ পৰা উপৰাম অৰ্থাৎ সাক্ষী হৈ যাব। সাক্ষী হ'লে সহজে পিতাৰ সংগী অথবা পিতাৰ সমান হৈ যাব।

আলা স্বৰূপ স্মৃতি অৰ্থাৎ লাইট হাউচ আৰু মাইট হাউচ স্থিতিক বুজি লৈ এইটোৱে পুৰুষাৰ্থত থকা। বিশেষ জ্ঞান-স্বৰূপৰ অনুভৱী হৈ শক্তিশালী হোৱা। যাৰ দ্বাৰা তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ শুভ বৃত্তি আৰু কল্যাণৰ বৃত্তি আৰু শক্তিশালী বায়ুমণ্ডলৰ দ্বাৰা অনেক কাতৰ, ভ্ৰমিত, চিঞৰি থকা আত্মাসকলৰ আনন্দ, শান্তি আৰু শক্তিৰ অনুভূতি হ'ব।

যিদৰে অগ্নিত কোনো বস্তু দিলে তাৰ নাম, ৰূপ, গুণ সকলো সলনি হৈ যায়, সেইদৰে যেতিয়া পিতাৰ স্মৃতিৰ লগনৰ অগ্নিত পৰা তেতিয়া পৰিৱৰ্তন হৈ যোৱা! মনুষ্যৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ হৈ যোৱা, আকৌ ব্ৰাহ্মণৰ পৰা ফৰিষ্টা তথা দেৱতা হৈ যোৱা। যিদৰে কেঁচা মাটি ঠাচতভৰাই জুইত দিলে তেতিয়া ইটা হৈ যায়, সেইদৰে এয়াও পৰিৱৰ্তন হৈ যায়। সেয়েহে এনেকুৱা স্মৃতিকহে আলাস্বৰূপ বুলি কোৱা হয়।

সেৱাধাৰী হোৱা, স্নেহী হোৱা, “এক বল এক ভৰসা”ত স্থিত হোৱা, এয়াতো সকলো ঠিকে আছে, কিন্তু মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানৰ ষ্টেজ অৰ্থাৎ লাইট মাইট হাউচৰ ষ্টেজ, ষ্টেজলৈ আহি গ'লে, স্মৃতি আলা ৰূপ হৈ গ'লে তেতিয়া সকলোৱে তোমালোকৰ আগত চগাপোকৰ দৰে পৰিভ্ৰম কৰিবলৈ লাগি যাব।

আলা স্বৰূপ স্মৃতিৰ বাবে মন আৰু বুদ্ধি দুয়োকে এফালে শক্তিশালী ব্ৰেক লাগে আৰু আনফালে দিশ সলনিকৰাৰো শক্তি লাগে। ইয়াৰ দ্বাৰা বুদ্ধিৰ শক্তি বা যিকোনো শক্তি নষ্ট নহৈ জমা হৈ যাব। যিমান জমা হ'ব সিমানেই চিনাক্তকৰণ শক্তি, নিৰ্ণয় কৰাৰ শক্তি বাঢ়িব। ইয়াৰ বাবে এতিয়া সংকল্পৰ বিস্তাৰ বন্ধ কৰা অৰ্থাৎ সামৰি লোৱাৰ শক্তি ধাৰণ কৰা।

যিকোনো কাৰ্য কৰোঁতে বা কথা কওঁতে মাজে-মাজে সংকল্পৰ ট্ৰেফিক ষ্টপ কৰা (বিৰাম দিয়া)। এক মিনিটৰ কাৰণেও মনৰ সংকল্পক, শৰীৰৰ দ্বাৰা চলি থকা কৰ্মৰ মাজত বিৰাম লৈ হ'লেও এইটো অভ্যাস কৰা তেতিয়া বিন্দু ৰূপৰ শক্তিশালী স্থিতিত স্থিত হ'ব পাৰিব। যিদৰে অব্যক্ত স্থিতিত থাকি কাৰ্য কৰা সহজ হৈ গৈ আছে সেইদৰে এই বিন্দুৰূপৰ স্থিতিও সহজ হৈ যাব।

যিদৰে কোনো কীটাণু মাৰিবৰ বাবে ডাক্তৰসকলে বিজুলীৰ ৰশ্মি দিয়ে। সেইদৰে স্মৃতিৰ শক্তিশালী কিৰণে এক চেকেণ্ডত অনেক বিকৰ্ম ৰূপী কীটাণু ভস্ম কৰি দিয়ে। বিকৰ্ম ভস্ম হৈ গ'লে তেতিয়া নিজকে পাতল আৰু শক্তিশালী অনুভৱ কৰিব।

নিৰন্তৰ সহজযোগীতো হোৱা কেৱল এইটো স্মৃতিৰ ষ্টেজক মাজে-মাজে শক্তিশালী কৰিবৰ বাবে এটেঞ্চনৰ ফ'ৰ্চ (মনোযোগৰ বল) ভৰাই থকা। পবিত্ৰতাৰ ধাৰণা যেতিয়া সম্পূৰ্ণ ৰূপত হ'ব তেতিয়া তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ শক্তিয়ে লগনৰ অগ্নি প্ৰজ্বলিত কৰিব, সেই অগ্নিত সকলো জাৰৰ ভস্ম হৈ যাব। তেতিয়া যি ভাবিবা সেয়াই হ'ব, বিহংগ মাৰ্গৰ সেৱা স্বতঃ হৈ যাব।

যিদৰে দেৱীসকলৰ স্মাৰকত দেখুৱায় যে আলাৰে অসুৰক ভস্ম কৰি দিলে। অসুৰ নহয় কিন্তু আসুৰী শক্তিবোৰক ভস্ম কৰি দিলে। এয়া এতিয়াৰ স্মাৰক হয়। এতিয়া আলামুখী হৈ আসুৰী সংস্কাৰ, আসুৰী স্বভাৱ সকলো ভস্ম কৰা। প্ৰকৃতি আৰু আত্মাসকলৰ ভিতৰত যি তমোগুণ আছে সেয়া ভস্ম কৰোঁতা হোৱা। এয়া বহুত ডাঙৰ কাম, বেগেৰে কৰিলে তেতিয়াহে পুৰা হ'ব।

যিকোনো হিচাপ - এই জন্মৰে হওক বা আগৰ জন্মৰে হওক, লগনৰ অগ্নি-স্বৰূপ স্থিতি অবিহনে ভস্ম নহয়। অগ্নি-স্বৰূপ স্থিতিত অৰ্থাৎ আলাৰূপৰ শক্তিশালী স্মৃতি, বীজৰূপ, লাইট হাউচ, মাইট হাউচ স্থিতিত পুৰণা হিচাপ-নিকাচ ভস্ম হৈ যাব আৰু নিজে নিজকে ডবল লাইট অনুভৱ কৰিব। শক্তিশালী আলা স্বৰূপ স্মৃতি তেতিয়া থাকিব যেতিয়া স্মৃতিৰ লিংক (সংযোগ) সদায় যুক্ত হৈ থাকিব। যদি বাৰে-বাৰে সংযোগ চিঙি যায়, তেন্তে সেয়া সংযোগ কৰিবলৈ সময়ো লাগে,

পৰিশ্ৰমো হয় আৰু শক্তিশালীৰ সলনি দুৰ্বল হৈ যোৱা।

স্মৃতিক শক্তিশালী কৰিবৰ বাবে বিস্তাৰলৈ যাওঁতে সাৰৰ স্থিতিৰ অভ্যাস যাতে কম নহয়, বিস্তাৰত সাৰ যাতে পাহৰি নোযোৱা। খোৱা-লোৱা কৰা, সেৱা কৰা কিন্তু উপৰাম অৱস্থাক পাহৰি নাযাবা। সাধনা অৰ্থাৎ শক্তিশালী স্মৃতি। নিৰন্তৰ পিতাৰ সৈতে অন্তৰৰ সম্বন্ধ। সাধনা ইয়াক কোৱা নহয় যে কেৱল যোগত বহি গ'লা কিন্তু যিদৰে শৰীৰেৰে বহা সেইদৰে অন্তৰ, মন, বুদ্ধি এজন পিতাৰ ফালে পিতাৰ লগত বহি যায়। এনেকুৱা একাগ্ৰতাইহে জ্বালা প্ৰজ্বলিত কৰিব। অচ্ছা - ওঁম শান্তি।

বৰদান: নিজৰ বাণীৰ মূল্য বুজি সেয়া ইক'নমী (মিতব্যয়) কৰোঁতা মহান আত্মা হোৱা
যিদৰে মহান আত্মাসকলক কোৱা হয় - সত্য বচন মহাৰাজ। গতিকে তোমালোকৰ বাণী সদায় “সত্য বচন” অৰ্থাৎ কিবা নহয় কিবা প্ৰাপ্তি কৰাওঁতা বচন হওক। ব্ৰাহ্মণৰ মুখৰ পৰা কেতিয়াও কাকো শাপ দিওঁতা বচন উচ্চাৰিত হ'ব নালাগে সেয়েহে যুক্তিযুক্ত কথা ক'বা আৰু কামৰ কথা ক'বা। বাণীৰ মূল্য বুজিবা। শুভ বচন, সুখ দিওঁতা বচন ক'বা, হাঁহি-ধেমালিৰ কথা নকবা, বাণীৰ ইক'নমী কৰা তেন্তে মহান আত্মা হৈ যাবা।

স্লোগান: যদি শ্ৰীমতৰ হাত সদায় লগত থাকে তেন্তে গোটেই যুগতে হাতত হাত দি চলি থাকিবা।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!